

Obligační právo II

Čl. 1244

Inpossibilia nulla est obligatio.

Čl. 1241

Quod nullius esse potest, id (ut) alicuius fieret, nulla obligatio valet efficere.

Čl. 1247

Que rerum natura prohibentur, nulla lege confirmata sunt. Sicut si promisisti ut doceres me volare: talis obligatio nulla lege confirmata est.

Čl. 946

Solvendo nemo esse intelligitur, nisi qui solidum potest solvere.

Čl. 1205

Nemo fraudare eos, qui sciunt et consenciant. Sicut verbi gracia si emi a debitore in fraudem creditorum, si esi consencientibus non teneor, et quod dictum sciun, subaudi tempore contractus, quia secus est, si tunc ignorant et postea sciunt, quia non decrescit obligatio.

Čl. 915

Verbum „amplius“ ad eum quoque pertinet, cui nichil debetur: sicuti ex contrario „minus“ solutum videtur eciam, si nichil est exactum.

Čl. 1144

Cum amplius solutum est quam debeat, cui pars non venit que repeti possit, totum esse indebitum intelligitur manente pristina obligatione.

